

NAUJI amigos

Brigita nemokėjo ispanų kalbos.
Kaip ji galės su kuo nors susipažinti?

Eimė Džein Levit
(Paremta tikra istorija)

„Buvau keleivis, ir mane priėmė“
(Mato 25:35).

Brigita žvelgė pro automobilio langą, kai jos šeima važiavo siauromis Karakaso, Venesueloje, gatvėmis. Ji matė ryškiai nudažytus namus ir didelius žalius kalnus. Tai buvo graži vieta. Mama ir tėtis sakė, kad gyvenimas čia bus tarsi naujas nuotykis.

Tačiau Brigita vis vien nerimavo. Šiandien jie pirmą kartą vyko į bažnyčių naujoje šalyje.

Mama atsigręžė į Brigitą. „Mieloji, ar tau viskas gerai? – paklausė ji. – Atrodo, jautiesi nelabai gerai.“

Brigita sukryžiavo rankas. „Aš bijau. Nekalbu ispaniškai. Kaip susirasiu draugų?“

Mama pasilenkė ir paėmė Brigitą už rankos. „Žinau, kad tau neramu. Tačiau viskas bus gerai. Giliai įkvėpk kelis kartus.“

Brigita pažvelgė į savo rankas. Nors lauke buvo karšta, jos buvo šaltos. Automobilui sukant

į bažnyčios automobilių stovėjimo aikštelę, jos širdis ėmė greičiau plakti ir suskaudo pilvą. Kokia bus bažnyčia? Ar ji supras ką nors?

Įeidama į bažnyčią Brigita jautėsi kaip atvykėlė. Ji apžvelgė kitas šeimas, kurios kalbėjosi ispaniškai. Tada ji pamatė dvi mergaites, kurios atrodė jos amžiaus.

Vos mergaitės pamatė Brigitą, pribėgo prie jos. Plačiai besišypsodamos jos kalbėjo greitai ir džiugiai.

Tačiau ji negalėjo suprasti nieko, ką jos sakė. „Ar jos nueis, kai supras, kad nekalbu ispaniškai?“ – nerimavo ji.

Brigita giliai įkvėpė. „No hablo español, – pasakė ji purtydama galvą. – Nekalbu ispaniškai.“ Ašaros ėmė kauptis jos akyse.

Mergaitės tik patraukė pečius ir dar plačiau nusišypsojo. Viena mergaitė parodė j save ir pasakė:

„Dajana.“ Tada parodė j kitą mergaitę ir pasakė: „Andrėja.“

Brigitos nerimas ėmė tirpti. Ji nusišypsojo mergaitėms ir parodė j save. „Brigita.“

Dajana ir Andrėja atsisėdo šalia Brigitos. Jos išmokė ją, kaip ispaniškai pasakyti „raštai“ ir dar kelis kitus žodžius. Kai prasidėjo sakramento susirinkimas, Brigita širdyje jautė šilumą ir ramybę.

Po pradinukų pamokos Brigita ir jos naujos draugės sėdėjo ant žolės šalia bažnyčios, kol jų tėvai kalbėjosi. Dajana ir Andrėja išmokė Brigitą dar kelių ispaniškų žodžių. Tada Dajana parodė j medį ir paklausė: „¿Inglés?“

Brigita nusišypsojo ir taip pat parodė pirštu j medį. „Medis“,

– pasakė ji. Ji nudžiugo ir rodydama j kitus daiktus sakė jų pavadinimus angliškai.

Dajana ir Andrėja kartojo žodžius angliškai. Tada jos mokė Brigitą, kaip juos pasakyti ispaniškai. Brigita išmoko daug įvairiausių naudingų žodžių, tokių kaip libro (knyga), casa (namas) ir coche (automobilis). Bet geriausia, kad jos išmokė ją, kaip pasakyti amigos (draugai).

Netrukus atėjo laikas vykti namo. Atsisveikindama Brigita pamojavo Dajanai ir Andrėjai.

„Ir kaip tau pirmoji diena Venesuelos bažnyčioje?“ – paklausė tėtis.

Brigita nusišypsojo. „Buvo nuostabu! Susiradau draugų. Ir jos moko mane ispanų kalbos.“

„Tai nuostabu! Labai džiaugiuosi, kad gerai praleidai dieną.“

Brigita mąstė, kaip Dajana ir Andrėja priėmė ją. Ji jau nesijautė atvykėlė. Ji žinojo, kad Dangiškasis Tėvas padėjo jai susirasti draugų. Ir ji nekantravo sužinoti, kas dar nutiks per tą laiką, kurį praleis Karakase. ●

Autorė gyvena Jutos valstijoje, JAV.

PRIIMKITE ATVYKĖLĮ

Jėzus pasakė, kad, kai priimame žmones, kurie jaučiasi esą atvykėliai, parodome meilę Jam (žr. Mato 25:35, 40). Ką galite padaryti, kad priimtumėte atvykėlį?